

Karola és kora

A nyitott könyv-sorozat nemes vezérelve elkalauzolni a tévéezőzt könyvkiadásunk egynemely erre a célra kiválasztott újdonságához. Az adások lényege: olvasásra bírni a nézőt. Persze a néző aszerint ítéli meg az általa még olvasatlan könyvet, amit belőle a képernyőn meglevendeni lát. Ez a körülmény több kérdés elé is állítja a sorozat szerkesztőit, s valamelyest az adások kritikussait. Okkal-joggal választották-e ki éppen ezt a könyvet televíziós bemutatásra? Ha igen, jó helyen ütötték-e fel a lapjait, az onnan vett részletek megfelelnek-e a könyv iránti érdeklődés felkeltésére? Nem árulna-e el esetleg ebből a szempontból túl keveset a könyvről?

Tulajdonképp a végcél: jó könyvekhez kedvet csinálni. De fennáll persze a veszély, hogy az adással elveszik a jó könyvtől a néző

kedvét. Vagy hogy rossz, arra érdemtelen könyvhöz csinálnak kedvet. Bizonyára nem kis dilemmák ezek.

Amellett azoknak is nyújtani kell valamit, akik egyszerűen csak nézni akarják a tévét az adott műsoridőben anélkül, hogy gondjuk volna az olvasással.

Fedor Ágnes *Karola és kora* című riportázhangvételű regényének bemutatása a Nyitott könyvben pozitív választokat adott a fentebbi kérdésekre. Az úrikiasszonyokból lett céltudatos és kulturált grafológus-jósnő és klientúrája az akkori idők társasági életének beltenyészetét, annak érdekes és jellegzetes figuráit, eseteit keltette életre s ehhez jobbra elég volt egy kávéházi asztal s némi diszkrét sugdolózás. Mindez jó propagandája volt a könyvnek, és sajátos vetületét — kis klinikai metszetét — adta a rom-

ló hangulatú és erkölcsű, zilált köz- és magánállapotú, háborút érlelő kornak. Bepillantást nyerhettünk az intellektuális sarlatánság kézműves műhelyébe szerény, minden hivalkodás nélküli rendezésben és díszletek közt, egyszerű színjátszó stílusban.

Vagyis az egészen az volt a legrokonszenvesebb, hogy a televíziós közlés- és feldolgozásmód jól alkalmazkodott tárgyahoz és rendeltetéséhez. Nem csinált nagyobb „ügyet” a témából, az irodalmi anyagból, a felvonultatott figurákból és sztorikból, mint amennyi éppen megilleti azokat. Ehhez képest az első jelenetsor, Karola apjának halála volt kissé túldramatizálva.

A feladat stílusos megoldása Málnay Levente jó rendezői érzékét dicséri. Szemléletesen és hangulatkeltően illeszkedtek az adásba a korabeli slágerek, reklámok, újságcímek. Béres Ilona Karolaként remek kamara-alakítással örvendeztetett meg, játékanak visszafogottságában a rendkívüli és izgalmas szerepegyéniség teljessége vibrált. Kiválóan „vették körül” partnerei közül Bodnár Erika, Galambos Erzsébet, Almási Éva, Sunyovszky Szilvia, Pálos Zsuzsa, Bencze Ilona, Egri István, Némethy Ferenc, Csákányi László. A játékot Mátrai-Betegh Béla szavai vezették be.

Béres Ilona és Szemere Vera

SAS GYÖRGY